

בבית המשפט העליון

בש"פ 473/11

בפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

העורר: דיויד מסנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז בפתח-תקוה מיום 12.1.11 במ"ת 36847-12-10 שניתנה על ידי כבוד השופטת מ' ברנט

תאריך הישיבה: כ' בשבט התשע"א (25.1.2011)

בשם העורר: עו"ד ד"ר חיים משגב; עו"ד סיימון ברטין

בשם המשיבה: עו"ד עדי מנחם

החלטה

בפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום 12.1.11 שניתנה בתיק מ"ת 36847-12-10 לפיה שוחרר העורר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים כפי שפורט בגוף ההחלטה.

הערר מופנה כנגד אותו חלק מההחלטה המחייב את העורר להיות נתון באיזוק אלקטרוני. המשיבה מבקשת לדחות את הערר ולהשאיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה.

לאחר עיון בערר ובנימוקיו ולאחר שמיעת טיעוני שני הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל.

העורר הינו צעיר כבן 18, ללא עבר פלילי, וזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. מתסקיר שירות המבחן מתברר כי מדובר בהתנהגות חריגה של העורר, כמו כן,

מדובר במשפחה נורמטיבית הרואה את התנהגותו של העורר בחומרה ומסוגלת להציב לו גבולות ברורים. בסופו של דבר, המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבית הוריו ותחת פיקוחם לסירוגין; יש לציין כי שירות המבחן בתסקירו לא המליץ אל איזוק אלקטרוני.

נראה לי כי יש בתנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מן העורר, ונראה כי לאור הנסיבות המיוחדות של המקרה שבפניי ניתן להסתפק בתנאים הנ"ל ולבטל את התנאי המחייב איזוק אלקטרוני.

אשר על כן, הערר מתקבל. אותו חלק מהחלטת בית המשפט המחוזי המחייב את העורר באיזוק אלקטרוני מבוטל בזה. יתר התנאים של בית המשפט המחוזי יישארו על כנם.

ניתנה היום, כ' בשבט התשע"א (25.1.2011).

ש ו פ ט